

Publicerad 2007-06-17 22:18 av Mattias LTC

Ytterligare en gammal text med \"Camilla-tema\". Hädanefter blir det texter med ett annat tema och det är ett ännu jobbigare tema vilket jag inte trodde var möjligt! ;-/ Skriven 14:e april 2005:

Hata mig

Trots din egen utsago så känner du ändå något för mig: hat.

Jag önskar jag kunde börja om våran saga från början.

Det förstås, jag skulle behöva få veta hur jag sårat dig.

Du vet mycket väl hur du har sårat mig. Du är den bästa jag har träffat. Om du ändå brutit tystnaden någon gång,

för vi litade på varandra och aldrig förr tror jag det har

hänt oss. Lagg inte ännu ett trä på flammen. Den kan bli

mig övermäktig och sluka allt i dess väg. Lagg inte på.

Hata mig. Hata mig lika starkt som jag älskar dig. Så länge

du hatar mig är jag oförglömlig. Mitt mörker är djupare

begravt inom mig än ditt mörker. Så svartsjuk du var,

så avundsjuk jag var och svartsjuk. En av oss kanske var

bara sjuk. Att höra någon skrika av smärta är inte

samma som att se någon skrika av smärta. Blunda,

är mitt goda råd. Var god sluta orsaka smärtan. Förut ville

jag bara vi skulle vara vänner, nu ber jag dig att hata mig.

Mer än vad du redan gör, om du förmår. Jag tror på dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias LTC med Poeter.se id #6325 innehar upphovsrätten